

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างวิธีอ่านเป็นคำกับวิธีสัมภาษณ์ ในความการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมปีที่ ๓ ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการวิจัยดังนี้

๑. เลือกตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยจากนักเรียนชั้นประถมปีที่ ๓ ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายปะตอง) สังกัดหน่วยงานมหาวิทยาลัยของรัฐ ปีการศึกษา ๒๕๒๒ ชั้นปี ๖ ห้องเรียน โดยการจับสลาก ๑ ห้องเรียน ให้เป็นชั้นประถมปีที่ ๓ ห้องที่ ๖ เป็นตัวอย่างประชากร

๒. ผู้วิจัยแบ่งตัวอย่างประชากรในข้อ ๑ ออกเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มละ ๑๙ คน คู่วิธีจับคู่ (Match by pair) จากคะแนนดิบวิชาภาษาอังกฤษ ภาคที่ ๑ การศึกษา ๒๕๒๒ ให้กลุ่มที่ ๑ เป็นกลุ่มควบคุมซึ่งจะได้รับการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีอ่าน เป็นคำ กลุ่มที่ ๒ เป็นกลุ่มทดลอง ซึ่งจะได้รับการสอนโดยวิธีสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเองทั้ง ๒ กลุ่ม

๓. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยได้รับคำแนะนำ ตรวจแก้ไขจากผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย

๓.๑ แผนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง สาระเลี้ยงยา สำหรับชั้น ประถมปีที่ ๓ ใช้เวลาสอน ๑๖ คาบ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยยึดหลักสูตรของโรงเรียน

๓.๒ แบบฝึกหัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

3.3 แบบสื่อสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านภาษาอังกฤษ

การสร้างแบบสื่อ

3.3.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาการสร้างแบบสื่อ และสำรวจฉบับสรุป

เลี่ยงชาวซึ่งมีใช้ในแบบเรียนภาษาอังกฤษบันทึกประดิษฐ์ 3 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายธรรม) และได้สร้างแบบสื่อจำนวน 3 ชุดใหญ่ แยกออกเป็นชุดอยู่ ได้ 30 ชุด แล้วนำแบบสื่อที่สร้างขึ้นไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมปีที่ 4 ห้อง 1 ห้อง 2 และห้อง 4 ซึ่งได้เรียนและอ่านหนังสือแบบเรียนของโรงเรียนฉบับแล้ว จำนวน 105 คน การทดสอบครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาข้อบ่งชี้ของแบบสื่อ และภาระผูกพันเวลาในการอ่าน และเพื่อนำแบบสื่อมาวิเคราะห์เป็นรายชื่อ

3.3.2 การวิเคราะห์แบบสื่อ ผู้วิจัยนำแบบสื่อมาตรวัดให้คะแนนชัดเจน 1 คะแนน และชัดเจน 0 คะแนน นำคะแนนสอบมาวิเคราะห์หาระดับความยาก และหาอ่านใจจำแนกแต่ละชุด โดยใช้วิธีวิเคราะห์แบบคัด 27 % ในการแบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ค่าระดับความยากที่ได้จะต้องอยู่ระหว่าง .20 - .80 และกว่าอ่านใจจำแนกจะต้องได้ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป (ดูวิธีคำนวณในภาคผนวก ก.)

3.3.3 ปรับปรุงข้อสอบที่มีการคัดความยากและอ่านใจจำแนกไม่เป็นไปตามเกณฑ์ในชุด 3.3.2 นำแบบสื่อที่แก้ไขแล้วไปทดสอบนักเรียนชั้นประถมปีที่ 4 ห้องที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายธรรม) จำนวน 35 คน เพื่อกำหนดมาตรฐานประเมินความเที่ยงของแบบสื่อโดยใช้สูตรของคูเดอร์ริชาร์ดสัน 21 (Kuder Richardson 21)² ดังนี้

¹ วิเชียร เกศสิงห์, การวัดผลทางการศึกษาและสถิติก้าสตอร์เบื้องต้น (ปีที่ ๔ ครั้งที่ 4 น.ป.ท., 2517) หน้า 148 - 156.

² บุญเชิด ภิญโญนันต์พงษ์, "การวัดและการประเมินผลการศึกษา" (กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตธนบุรี, 2519) หน้า 170-173.

$$r_{tt} = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\bar{x}(K-\bar{x})}{KS^2} \right]^2$$

r_{tt} = ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม

K = จำนวนชื่อสอบถาม

\bar{x} = ค่าเฉลี่ยของคะแนน

KS^2 = ความแปรปรวนของคะแนน

ค่า r_{tt} จะต้องไม่น้อยกว่า .8 (คุณภาพทดสอบ และการคำนวณหาค่าความเที่ยงในภาคผนวก ก.)

และเมื่อทดสอบจริงกับกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่มแล้ว ให้นำคะแนนมาคำนวณหาสัมประสิทธิ์ความเที่ยงหลังใช้คร่าวระ เป็นบิชีทางสถิติอย่างเต็มที่แล้ว (คุณภาพทดสอบและวิธีการคำนวณหาค่าความเที่ยงในภาคผนวก ก.)

4. การคำนึงการทดสอบ

4.1 ผู้วิจัยได้คำนึงการสอนอ่านภาษาอังกฤษกลุ่มควบคุมโดยวิธีอ่านเป็นคำ และกลุ่มทดลองโดยวิธีสันสัมภาระคำยืนยัน เดียวกัน การสอนการอ่านในข้อ 3.1 (คุณแผนการสอนในภาคผนวก) ใช้เวลาการสอนในห้องเรียน 16 นาที หลังการสอนแล้วกานน์นักเรียนจะได้ทำแบบฝึกหัดช่วงอ่านโดยผู้วิจัยเป็นผู้ตรวจความถูกต้องคำยืนยันของเป็นรายบุคคล การทำแบบฝึกหัดผู้วิจัยเน้นการฝึกอ่านออกเสียงหน้าแรกในแบบฝึกหัดละสูตรเท่านั้น ส่วนหน้า 2 - 6 เป็นการฝึกผสานคำร่องนักเรียนสามารถฝึกได้เองกานน์ ความสามารถและความสนใจของตน

4.2 เมื่อสอนจบกานน์ เนื้อหาที่กำหนดไว้ 2 กลุ่มแล้ว นำแบบสอบถามสัมฤทธิผลซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น ทดสอบตัวอย่างประชากร 2 กลุ่ม ใช้เวลาในการทดสอบกันละ 5 นาที โดยนักเรียนอ่านให้ผู้วิจัยฟัง เป็นรายบุคคล อ่านออกเสียงໄคุกอกองให้

จะแทนคำว่า 1 คะแนน อ่านพิเศษให้ 0 คะแนน ถ้าเป็นคำว่า 2 พยางค์ ต้องอ่านถูกทั้ง 2 พยางค์ จึงจะได้ 1 คะแนน น้ำหนักแทนที่ให้มาทดสอบความเรียบง่ายสำคัญโดยใช้สูตรดังต่อไปนี้

4.2.1 คำนวณค่าถ่ายทอดเลขคณิตของผลต่างโดยใช้สูตร

$$\bar{d} = \frac{\sum d}{N}$$

4.2.2 คำนวณค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างโดยใช้สูตร

$$S.D.d = \sqrt{\frac{\sum d^2}{N} - (\frac{\sum d}{N})^2}$$

4.2.3 คำนวณค่าถ่วงน้ำหนักผลต่างโดยใช้สูตร

$$6\bar{d} = \frac{S.D.d}{\sqrt{N-1}}$$

4.2.4 คำนวณอัตราส่วนวิบากโดยใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{d}}{6\bar{d}}$$

หมายเหตุ ผลต่างระหว่างคะแนนในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

¹ ประกอบ บรรณสูตร, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครุ พิมพ์ครั้งที่ 5

(กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2520) หน้า 95 - 96

- ด หมายถึง มัชชีพิม เลย์คิตของผลต่าง
- S.D._d หมายถึง ส่วนเบี่ยง เบนมาตรฐาน
- 6_d หมายถึง ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่าง
- N หมายถึง จำนวนคู่ของตัวอย่างประชากร
(คุณลักษณะเฉพาะ ในภาคผนวก ก.)

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย